

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 176/11/KOL

af 1. juni 2011

om afslutning af den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende finansieringen af fitnesscentret ved Kippermoen Leisure Centre (Norge)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR —

UNDER HENVISNING TIL aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde («EØS-aftalen»), særlig artikel 61 og 62,

UNDER HENVISNING TIL aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol («aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen»), særlig artikel 24,

UNDER HENVISNING TIL protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen («protokol 3»), særlig artikel 1, stk. 2, i del I og artikel 4, stk. 4, artikel 6 og artikel 7, stk. 3, i del II,

EFTER AT HAVE OPFORDRET interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger⁽¹⁾ i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

1. Sagsforløb

De norske myndigheder har ved brev af 27. januar 2009 (løbenr. 506341) anmeldt finansieringen af fitnesscentret ved Kippermoen Leisure Centre (i det følgende benævnt »KLC») i henhold til artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3.

Efter flere brevvekslinger meddelte Tilsynsmyndigheden ved brev af 16. december 2009 (løbenr. 538177) de norske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 1, stk. 2, i del I i protokol 3, for så vidt angår finansieringen af fitnesscentret i KLC.

Ved brev af 23. februar 2010 fremsendte de norske myndigheder deres bemærkninger til beslutningen om at indlede proceduren (løbenr. 547864).

Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 537/09/KOL om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* samt i EØS-tillægget.⁽²⁾ Tilsynsmyndigheden opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til beslutningen.

Tilsynsmyndigheden modtog bemærkninger fra det norske Treningsforbundet⁽³⁾ og den europæiske brancheorganisation EHFA (European Health & Fitness Association). Den 2. november 2010 afholdt Tilsynsmyndigheden et møde med Treningsforbundet. Tilsynsmyndigheden fremsendte ved brev af 20. september 2010 (løbenr. 567099) og 9. november 2010 (løbenr. 576711) bemærkningerne og oplysningerne fra mødet til de norske myndigheder, som fremsendte deres bemærkninger hertil ved brev af 10. januar 2011 (løbenr. 582713).

De norske myndigheder fremsendte yderligere bemærkninger i brev af 14. marts 2011 (løbenr. 590193) og 22. marts 2011 (løbenr. 591454) samt i en e-mail af 28. marts 2011 (løbenr. 592463).

2. Kippermoen Leisure Center («KLC») og dets fitnesscenter

Som anført i beslutning nr. 537/09/KOL, blev KLC oprettet i 1970'erne. Centret ligger i Vefsn kommune i Nordland amt. Centret ejes af kommunen og er ikke en selvstændig juridisk enhed.

I begyndelsen omfattede centret et indendørs svømmebad, et solarium, en sportshal og et beskedent udstyret fitnesscenter. I perioden 1997 til 1999 samt igen fra 2006 til 2007 blev KLC og fitnesscentret udbygget.

⁽¹⁾ Offentliggjort i EUT C 184 af 8.7.2010, s. 5, og EØS-tillæg nr. 35 af 8.7.2010, s. 1.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

⁽³⁾ Tidligere Norsk Treningscenterforbund.

2.1. Finansieringen af KLC og det tilknyttede fitnesscenter

KLC er siden oprettelsen i 1970'erne blevet finansieret af dets brugere og det kommunale budget. Brugere bidrager til finansieringen ved at betale for at få adgang til faciliteterne. Kommunen har fuld kontrol over prisfastsættelsen, udbuddet af billetter samt fordelingen af indtægterne. Selv om billetpriserne er blevet justeret i løbet af årene, dækker brugerbetalingen ikke alle driftsomkostningerne. Underskuddet dækkes over det kommunale budget i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens budgetbeslutninger.

2.2. Nye oplysninger fra de norske myndigheder

2.2.1. Opkrævning af brugerbetaling fra fitnesscentrets brugere

Tilsynsmyndigheden bemærkede i sin beslutning nr. 537/09/KOL, at KLC siden det blev oprettet i begyndelsen af 1970'erne er blevet finansieret via brugerbetaling og af kommunen⁽⁴⁾. De norske myndigheder har i forbindelse med den formelle undersøgelsesprocedure præciseret, at brugere kun skulle betale for at benytte visse af KLC's faciliteter (bl.a. svømmebadet), og at der var fri adgang for alle til fitnesscentret frem til 1996, hvor kommunen begyndte at opkræve brugerbetaling⁽⁵⁾.

2.2.2. Udvidelser i 1997-1999

Tilsynsmyndigheden bemærkede i beslutning nr. 537/09/KOL, at hele KLC blev udvidet i 1997, og at denne udvidelse bl.a. blev finansieret med et lån på 10 mio. NOK. Tilsynsmyndigheden har ikke modtaget detaljerede oplysninger om lånet eller om, hvorvidt pengene også blev anvendt til fitnesscentret ved KLC⁽⁶⁾. De norske myndigheder har i forbindelse med den formelle undersøgelsesprocedure meddelt, at lånet beløb sig til 5,8 mio. NOK og ikke 10 mio. NOK, som anført i beslutningen om at indlede proceduren.⁽⁷⁾ Derudover meddelte de norske myndigheder, at kommunen ikke havde optaget lånet for at finansiere udvidelsen af fitnesscentret, men for bl.a. at opføre nye fodboldfaciliteter, den såkaldte Mosjøhallen, hvilket i alt kostede 14 mio. NOK⁽⁸⁾.

I 1997-1999 blev fitnesscentret udvidet, og KLC købte nyt udstyr (vægtløftningsudstyr, motionscykler samt en række andre fitnessmaskiner) for et samlet beløb på omkring 870 000 NOK (omtrent 109 000 EUR)⁽⁹⁾.

2.2.3. Udvidelser i 2006-2007

De norske myndigheder har også fremsendt nye oplysninger om udvidelsen af KLC i 2006-2007.

⁽⁴⁾ Kapitel I.2.2 i beslutningen.

⁽⁵⁾ Se e-mail fra de norske myndigheder af 28.3.2011 (løbenr. 592463).

⁽⁶⁾ Kapitel I.2.2 og II.1.3 i beslutning nr. 537/09/KOL.

⁽⁷⁾ Se brev fra de norske myndigheder af 23.2.2010 (løbenr. 547864), s. 6.

⁽⁸⁾ Ibid. s. 2, 6 og 8.

⁽⁹⁾ Ibid. s. 7-9.

I 2005 besluttede kommunen at udvide fitnesscentret med en ny tilbygning til KLC's eksisterende bygninger. Denne tilbygning skulle gøre det nemmere at få adgang til centret og dermed gøre det mere brugervenligt. Kommunen besluttede endvidere i samme forbindelse at forbedre de eksisterende faciliteter⁽¹⁰⁾. Tilbygningen og forbedringen af de eksisterende bygninger havde til formål at bringe KLC's faciliteter op på samme standard som andre tilsvarende centre⁽¹¹⁾.

I 2006-2007 blev KLC og fitnesscentret derfor forbedret og udvidet med en ny tilbygning (Mellombygningen). De samlede udgifter til udvidelsen beløb sig til omkring 14,2 mio. NOK. Der blev udarbejdet en omkostningsfordelingsplan for at sikre, at fitnesscentret oppebar sin del af udvidelsesomkostningerne (omkring 80 %⁽¹²⁾). Den resterende del (omkring 20 %) skulle dækkes med andre midler, da disse omkostninger ikke vedrørte fitnesscentret, men KLC's andre faciliteter. Tilsynsmyndigheden bemærkede i sin beslutning om at indlede en formel undersøgelsesprocedure, at fitnesscentret ikke havde oppebåret den fulde andel af låneomkostningerne for 2008 i henhold til omkostningsfordelingsplanen. De norske myndigheder har efterfølgende præciseret, at fitnesscentret dækkede alle sine omkostninger til lånet i 2008 ved at overføre det årlige overskud til kommunen⁽¹³⁾.

2.2.4. Ingen finansiering fra Nordland amt

De oplysninger, der var tilgængelige, da beslutningen om at indlede en formel undersøgelsesprocedure blev truffet, var ikke tilstrækkelige til, at Tilsynsmyndigheden kunne udelukke, at fitnesscentret ved KLC havde modtaget finansiering fra Nordland amt⁽¹⁴⁾. Den anmodede derfor de norske myndigheder om at fremsende oplysninger om dette emne. De norske myndigheder har oplyst, at fitnesscentret ved KLC ikke har modtaget finansiering fra Nordland amt⁽¹⁵⁾.

3. Begrundelse for at indlede proceduren

Tilsynsmyndigheden indledte den formelle undersøgelsesprocedure, idet den var i tvivl om, hvorvidt finansieringen af fitnesscentret ved KLC udgjorde statsstøtte i den i artikel 61 i EØS-aftalen anførte betydning. Tilsynsmyndigheden er endvidere i tvivl om, hvorvidt finansieringen af fitnesscentret, hvis denne finansiering udgør statsstøtte, kan anses for at være i overensstemmelse enten med EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, som støtte til en tjenesteydelse af generel økonomisk interesse, eller alternativt artikel 61, stk. 3, litra c), som støtte til at fremme kulturelle eller regionale aktiviteter.

⁽¹⁰⁾ Se beslutning 10/05 og 152/05 fra byrådet i Vesfn kommune, bilag 2 til løbenr. 547864.

⁽¹¹⁾ Se brev fra de norske myndigheder af 23.2.2010 (løbenr. 547864), s. 10.

⁽¹²⁾ Se brev fra de norske myndigheder af 9.9.2009 (løbenr. 529846), s. 2-4.

⁽¹³⁾ Se brev fra de norske myndigheder af 23.2.2010 (løbenr. 547864), s. 12.

⁽¹⁴⁾ Kapitel II.1.1 i beslutning nr. 537/09/KOL.

⁽¹⁵⁾ Se brev fra de norske myndigheder af 23.2.2010 (løbenr. 547864), s. 19-20.

De norske myndigheder anmeldte finansieringen af fitnesscentret i januar 2009 og har ikke fremsendt yderligere oplysninger for at begrunde den foreløbige konklusion, at finansieringen af fitnesscentret, hvis den kunne opfattes som statsstøtte, faldt ind under et eksisterende støttesystem i henhold til artikel 1, stk. 1, i del I, i protokol 3. Tilsynsmyndigheden har derfor grundet disse uklareheder indledt en formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 1, stk. 3 og 2.

4. Bemærkninger fra tredjeparter

Tilsynsmyndigheden modtog bemærkninger fra to tredjeparter, EHFA og Treningsforbundet.

4.1. Bemærkninger fra den europæiske brancheorganisation for fitness EHFA (European Health & Fitness Association)

EHFA er en uafhængig nonprofit-organisation, som repræsenterer den europæiske fitness-branches interesser. Den anfører, at fitnesscentre skal behandles på lige vilkår, uanset om de er privatejede eller offentligt ejede, og at offentligt ejede fitnesscentre ikke bør have fordele, som er i strid med artikel 59 i EØS-aftalen.

4.2. Bemærkninger fra det norske Treningsforbundet

Treningsforbundet er en norsk brancheorganisation for kommercielle fitnesscentre. Treningsforbundet anfører, at statsmidler, som udelukkende tildeles fitnesscentre på det norske marked, generelt udgør statsstøtte i den i artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen anførte betydning, idet en sådan finansiering er konkurrenceforvridende og påvirker handelen i EØS-området. Som dokumentation herfor fremsendte Treningsforbundet generelle oplysninger til Tilsynsmyndigheden om det norske marked for fitnesscentre ⁽¹⁶⁾.

Treningsforbundet anfører endvidere, at statsstøtte til offentligt ejede fitnesscentre ikke kan anses for at være i overensstemmelse med EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, som kompensation for levering af offentlig tjeneste eller artikel 61, stk. 3, litra c), som støtte til kulturelle eller regionale aktiviteter, når den samme støtte ikke tilbydes til privatejede fitnesscentre på lige vilkår.

5. Bemærkninger fra de norske myndigheder

De norske myndigheder mener ikke, at finansieringen af fitnesscentret ved KLC udgør statsstøtte i den i artikel 61 i EØS-aftalen anførte betydning af følgende årsager: i) fitnesscentret får ikke en særlig fordel ved at modtage statsmidler, ii) centret er ikke en virksomhed, og iii) finansieringen af fitnesscentret påvirker ikke handlen mellem de kontraherende parter i EØS-aftalen.

Derudover anfører de norske myndigheder, at alle kommunale midler til fitnesscentret opfylder kravene i de minimis-forordningen ⁽¹⁷⁾, og derfor ikke kan anses for at være statsstøtte i den i artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen anførte betydning.

Såfremt Tilsynsmyndigheden skulle konkludere, at finansieringen omfatter statsstøtte, anser de norske myndigheder en sådan støtte for at være en eksisterende støtte, eftersom KLC blev finansieret over det kommunale budget og via brugerbetaling, før EØS-aftalen trådte i kraft, og at denne finansieringsmetode ikke er ændret siden.

Uagtet ovenstående anser de norske myndigheder enhver potentiel støtte for at være i overensstemmelse enten med EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, som støtte til en tjenesteydelse af generel økonomisk interesse, eller alternativt artikel 61, stk. 3, litra c), som støtte til fremme af kulturelle eller regionale aktiviteter. De norske myndigheder mener endvidere, at finansieringen af fitnesscentrets udvidelse i 2007-2007 udgør en form for regionalstøtte, som er i overensstemmelse med artikel 61, stk. 3, litra c), og med henvisning til Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte (2007-2013) ⁽¹⁸⁾.

II. VURDERING

1. Finansieringen fra Vefsn kommune

De norske myndigheder anmeldte finansieringen af fitnesscentret til Tilsynsmyndigheden i januar 2009. De norske myndigheder anførte i deres anmeldelse ingen begrundelser for, at finansieringen af fitnesscentret udgjorde eksisterende støtte på trods af, at anmeldelsen var vedlagt en kopi af stævningen fra sagen ved de norske domstole, hvori ansøgeren gjorde gældende, at finansieringen af fitnesscentret udgjorde en ny støtte ⁽¹⁹⁾.

Tilsynsmyndigheden henviste i beslutningen om at indlede en formel undersøgelsesprocedure til det forhold, at finansieringsmetoden af fitnesscentret (som dækkede KLC's samlede underskud over det kommunale budget og fordeling af indtægterne fra billetsalget) var indført, inden EØS-aftalen trådte i kraft, og derfor kunne se ud til at udgøre eksisterende støtte i henhold til artikel 1, punkt b, litra c), i del II i protokol 3 ⁽²⁰⁾. Hvis en eksisterende støtte ændres, udgør den imidlertid ny støtte i overensstemmelse med artikel 1, litra c), i ovennævnte protokol.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12. 2006, s. 5), indarbejdet i EØS-aftalen i stk. 1ea, i bilag 15 til aftalen.

⁽¹⁸⁾ Retningslinjerne kan ses på: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15125&1=1>.

⁽¹⁹⁾ Se brev fra de norske myndigheder af 27.1.2009 (løbenr. 506341), s. 40.

⁽²⁰⁾ I henhold til artikel 1, punkt b), litra i), i del II i protokol 3 er eksisterende støtte: »enhver form for støtte, der eksisterede inden EØS-aftalens ikrafttræden i den pågældende EFTA-stat, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som var trådt i kraft før og er blevet fortsat efter EØS-aftalens ikrafttræden.«

⁽¹⁶⁾ Se brev fra Tilsynsmyndigheden af 9.11.2010 (løbenr. 576711).

Tilsynsmyndigheden anførte i sin beslutning, at den ikke havde modtaget tilstrækkeligt specifikke oplysninger om de to udvidelser af fitnesscentret og ændringerne af systemet til fordeling af billetindtægter, og bemærkede, at disse forhold kunne have ændret det eksisterende støttesystem til ny støtte i henhold til artikel 1, litra c), i ovennævnte protokol⁽²¹⁾.

Tilsynsmyndigheden håndterede foranstaltningerne inden for rammerne af de eksisterende regler for ny støtte i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i EF-Domstolens retspraksis⁽²²⁾.

Enhver vurdering i beslutningen om at indlede en formel undersøgelsesprocedure vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en potentiel støtteforanstaltning udgør ny eller eksisterende støtte, vil nødvendigvis kun være en foreløbig beslutning. Selv om Tilsynsmyndigheden på grundlag af de på det tidspunkt foreliggende oplysninger samt artikel 1, stk. 2, i del I i protokol 3 besluttede at indlede en formel undersøgelsesprocedure, kan den stadig i sin beslutning, som afslutter proceduren, konkludere, at foranstaltningen udgør eksisterende støtte.⁽²³⁾ Hvis der er tale om eksisterende støtte, skal Tilsynsmyndigheden følge proceduren for eksisterende støtte⁽²⁴⁾. Såfremt dette er tilfældet, skal Tilsynsmyndigheden også henlægge den formelle undersøgelsesprocedure og indlede den anden procedure for eksisterende støtte, som er fastsat i artikel 17-19 i del II i protokol 3⁽²⁵⁾. I henhold til denne sidstnævnte procedure, og kun i henhold til denne, skal Tilsynsmyndigheden vurdere, hvorvidt en foranstaltning udgør støtte, og i så fald om denne støtte er i overensstemmelse med EØS-aftalen.

Som anført ovenfor i kapitel I.2 i denne beslutning har de norske myndigheder indsendt supplerende saglige oplysninger om finansieringen og udvidelsen af fitnesscentret ved KLC.

Eftersom fitnesscentret ikke er blevet finansieret som en særskilt enhed, kan finansieringen ikke vurderes uafhængigt af finansieringen af KLC. KLC er siden oprettelsen i 1970'erne blevet finansieret af dets brugere og over det kommunale budget. Selv om kommunen ikke indførte brugerbetaling for at bruge fitnesscentret før 1996, har den siden 1970'erne opkrævet brugerbetaling for adgang til visse dele af KLC, navnlig svømmebadet. Tilsynsmyndigheden bemærker på denne baggrund, at systemet til finansiering af KLC ikke er ændret.

Udvidelsen af fitnesscentret i 1997-1999 var mindre omfattende, end hvad der blev oplyst i de første oplysninger, som

⁽²¹⁾ Kapitel II.1.3 i beslutning nr. 537/09/KOL.

⁽²²⁾ Sag C-400/99 Italien mod Kommissionen Sml. 2005 I, s. 3657.

⁽²³⁾ Ibid. præmis 47 og 54-55.

⁽²⁴⁾ Sag T-190/00 Regione Siciliana mod Kommissionen Sml. 2003 II, s. 5015, præmis 48.

⁽²⁵⁾ Sag C-312/90 Spanien mod Kommissionen Sml. 1992 I, s. 4117, præmis 14-17 og sag C-47/91 Italien mod Kommissionen Sml. 1992 I, s. 4145, præmis 22-25.

Tilsynsmyndigheden modtog. De norske myndigheder har i forbindelse med den formelle undersøgelse forklaret, at kommunen optog et lån på 5,8 mio. NOK (i stedet for 10 mio. NOK), som ikke blev anvendt til renovering af fitnesscentret. Tværtimod blev den relativt beskedne udvidelse og nyindretning af fitnesscentret til et samlet beløb på omkring 870 000 NOK, som blev udført på det tidspunkt, finansieret via brugerbetaling.

Udvidelsen i 2006-2007 var mere omfattende, men havde udelukkende til formål at sikre, at centret kunne tilbyde det samme som andre tilsvarende fitnesscentre. De aktiviteter, som fitnesscentret tilbyder, er de samme efter udvidelserne og er blot blevet tilpasset, så de kan følge udviklingen i branchen og leve op til brugernes forventninger. Kommunen har med fitnesscentret ved KLC været aktiv på fitnessmarkedet både før og efter EØS-aftalens ikrafttræden, og den har udvidet centret for at kunne tilbyde borgerne de ydelser, som et fitnesscenter forventes at tilbyde. Finansieringssystemet (brugerbetaling og tildelinger fra det kommunale budget) og det tilsigtede mål (at tilbyde fitnessfaciliteter til borgerne) er ikke ændret⁽²⁶⁾. Udvidelserne har desuden ikke givet kommunen adgang til nye markeder. Den foreliggende sag adskiller sig i den forbindelse fra Kommissionens afgørelse om BBC Digital Curriculum⁽²⁷⁾, som vedrørte ændringer af det eksisterende støttesystem til fordel for det britiske tv-selskab BBC. Kommissionen fandt i den sag, at ændringerne af det eksisterende støttesystem omfattede ny støtte, idet de gav tv-selskabet mulighed for at udføre aktiviteter, som ikke var tæt forbundne med det eksisterende system, og gav BBC mulighed for at trænge ind på udviklede markedet, hvor BBC kun i ringe eller ingen grad var en konkurrent for de kommercielle aktører⁽²⁸⁾.

På baggrund af ovenstående konkluderede Tilsynsmyndigheden, at finansieringen af fitnesscentret ved Kippermoen Leisure Centre med midler fra Vefsn kommune udgør eksisterende støtte, for så vidt som den omfatter statsstøtte. I artikel 1, stk. 1, i del I i protokol 3 fastsættes en særskilt procedure, ifølge hvilken Tilsynsmyndigheden sammen med EFTA-staterne foretager en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som EØS-aftalens funktion eller gradvise udvikling tilsiger.

2. Finansieringen fra Nordland amt

Som anført ovenfor har de norske myndigheder oplyst, at fitnesscentret ved KLC ikke har modtaget finansiering fra Nordland amt. Der er ligeledes ikke blevet overført statsmidler fra Nordland amt, hvilket er det første af de fire kumulative betingelser, som en foranstaltning skal opfylde for at udgøre statsstøtte i henhold til artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen. På baggrund af de nye oplysninger fra de norske myndigheder konkluderer

⁽²⁶⁾ Se udtalelse fra AG Trabucchi i sag 51/74 *Hulst*, Sml. 1975, præmis 79.

⁽²⁷⁾ Sag nr. 37/2003 (UK), findes på: http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-2003/n037-03.pdf.

⁽²⁸⁾ Ibid., præmis 36.

Tilsynsmyndigheden, at fitnesscentret ved KLC i denne henseende ikke har modtaget nogen form for statsstøtte i henhold til artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen, og ikke har opnået fordele ved at modtage statsmidler (fra Nordland amt).

3. Konklusion

I henhold til de nye oplysninger fra de norske myndigheder gav Nordland amt ikke fitnesscentret ved KLC økonomiske fordele i det tidsrum, som undersøgelsesproceduren omfatter. Tilsynsmyndigheden konkluderer på det grundlag, at fitnesscentret ved KLC ikke har modtaget statsstøtte fra Nordland amt i det pågældende tidsrum.

Tilsynsmyndigheden mener endvidere, at for så vidt som midler udbetalt af Vefsn kommune til finansiering af fitnesscentret ved KLC udgør statsstøtte, er denne støtte udbetalt under ordningen for eksisterende støtte. Tilsynsmyndigheden har på grundlag af den foregående vurdering besluttet at afslutte den formelle undersøgelsesprocedure og vil indlede proceduren med henblik på undersøgelse af eksisterende støtte, som fastsat i artikel 1, stk. 1 og 2, i del I i protokol 3 —

VEDTAGET DENNE BESLUTNING:

Artikel 1

Den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende finansieringen af fitnesscentret ved Kippermoen Leisure Centre med midler fra Nordland amt i den undersøgte periode er ikke berettiget og afsluttes derfor.

Artikel 2

Den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende finansieringen af fitnesscentret ved Kippermoen Leisure Centre med midler fra Vefsn kommune afsluttes.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Norge.

Artikel 4

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2011.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Per SANDERUD
Formand

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Medlem af kollegiet